

жълтеникава, проста. Изведнашъ са види, че едното небесно тѣло има свѣтлина повече; а другото — по-малко, и то много по-малко. Такова сѣщо различие, казватъ, имало и между другите небесни свѣтила, между сичките небесни тѣла; дѣто ще да са каже, между звѣздите: едни отъ тѣхъ сѣ самосвѣтни, т. е. свѣтатъ сѣ своята собствена свѣтлина; а други сѣ чуждосвѣтни, т. е. свѣтатъ сѣ чужда свѣтлина; пкрвите са наричатъ слжнца, а вторите — звѣзди-плачети.

— Какъ? Немѣ слжнца има много, а не едно? извикахъ азъ, когато чухъ отъ господаринѣтъ си за това чудо.

Азъ искамъ да зная, какво мислите и вие, момченца и момиченца, за тая работа? а? Тука работата излазя такава, че и наистина на тоя свѣтъ не е само едно слжнце, и не двѣ, и не три, а цѣли хилѣди милионе. Има ги много; но не показватъ са предъ очите ни голѣми и свѣтли като слжнцето за това, защото сѣ отъ насъ до толкова далечъ, щото не може нито да са измѣри, нито да са разкаже. А ако ти искашъ да разгнонаешъ коя отъ тие звѣзди е слжнце и коя е проста планета, то глѣдай на тѣхната свѣтлина: колкото тие слжнца и да са далечъ отъ насъ, то ние се още можеме да ги отличиме отъ планетите. Ако нѣкоя звѣзда трѣпере и блѣсти, ако свѣтлината ѣ има шинове и ако са искри като огнь, то тя е слжнце; а ако тя свѣти темновато и мирно, ако свѣтлината ѣ не мига и не хвѣрга отъ себѣ си искри, то тя е планета. Най-ближната до насъ самосвѣтна звѣзда е слжнцето; а